

בע"ח (באר שבע) 11424-12-13 - טל אטקלט אליאס (עציר) נ' מדינת ישראל

בע"ח (באר-שבע) 11424-12-13 - טל אטקלט אליאס נ' מדינת ישראל מחוזי באר-שבע
בע"ח (באר-שבע) 11424-12-13
טל אטקלט אליאס (עציר)

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[19.12.2013]

כב' השופט יואל עדן

החלטה

1. זוהי עתירה לגילוי ראיות לגביהן הוצאה תעודת חסין בהתאם לסעיף 45 לפקודת הראיות (נוסח חדש) התשל"א - 1971 (להלן: "פקודת הראיות").

כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית. על פי כתב האישום מיוחס לנאשם כי עת שהה בתחנת אוטובוס החזיק בתחתוניו שקית עטופה בבד ובתוכה סם מסוכן מסוג מורפין במשקל 850.13 גרם, שלא לצריכה עצמית.

הוצאה תעודת חסין בהתאם לסעיף 45 לפקודת הראיות (נוסח חדש), במסגרתה חסוי כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלות זהות האדם אשר מסר למשטרה את המידע המתואר בדו"ח ידיעה, לרבות מועד מסירת המידע וחלק מתוכן המידע כמפורט בתעודה, וכל תוכן חומר חקירה של שני מזכרים, מהטעם שגילוי המידע או מסירתו יש בו בהם כדי לפגוע בעניין ציבורי חשוב באשר הם עלולים לסכן שלומם של בני אדם ולפגוע בשיתוף הפעולה של הציבור עם המשטרה.

2. ב"כ המבקש עותר לגילוי חומר חסוי בדמות זהות המודיע, מועד המסירה וכל דו"ח הידיעה האמורה, וכן עותר לקבלת רשימת חומר החקירה המודיעיני.

ב"כ המבקש טוען כי האישום הוא תולדת פעילות יזומה בעקבות מידע מודיעיני נקודתי, ולטענתו ככל הנראה התקבל מידע נוסף לפיו מוסר המידע הוא אשם שמעורב בביצוע העבירה.

נטען כי זהות מוסר המידע, מועד מסירתו והגמול אשר התקבל יכולים ללמד על נסיבות ביצוע העבירה והסיבות שהביאו את הנאשם לבצע שליחות עבור אחרים.

נטען כי זהו חומר הרלוונטי להגנת הנאשם, וגם אם מדובר בראיות עקיפות הרי שהן עשויות לפעול לטובת הנאשם.

- נטען כי חלק מהרלוונטיות בחומרים הינה הצורך לבחון את קיומו של קשר בין המודיע לליבת האירוע באופן שתבחן טענת ההגנה של הדחה. כמו כן נטען כי מאחר והמדובר בכמות גדולה של סם אשר קשה לאתר, יכול וזהות המודיע לשפוך אור אודות מקורו של הסם, והמידע חשוב להגנתו של המבקש.
- נטען כי הראיות החסויות חיוניות להגנת הנאשם ולכל הפחות עשויות לסייע בהגנתו.
3. ב"כ המשיבה מתנגדת לבקשה. נטען כי כתב האישום אינו מתייחס למדרג כלשהו בשרשרת החזקה, וכי גירסת הנאשם כי מצא את החומר הועלתה רק בחקירה האחרונה.
- החומר החסוי נמסר לעיון בית המשפט והושב בדיון לב"כ המשיבה.
- בנוסף נמסר לעיון תיק החקירה עצמו.
4. לאחר ששמעתי את הצדדים, עיינתי בתיק החקירה, ובחנתי את החומר החסוי ואת אפשרותו לסייע להגנת הנאשם, באתי למסקנה כי אין בו כדי לסייע כאמור, וכי יש לדחות את הבקשה.
5. במסגרת עתירה לגילוי ראיה חסויה על בית המשפט לבחון האם יכול ויהיה בראיה האמורה כדי לסייע בידי ההגנה, האם בראיה קיים פוטנציאל ראייתי היכול להביא לקיומו של ספק סביר, האם הראיה חיונית להגנת הנאשם, והאם אי גילוייה יפגע בהגנות ההליך ובעשיית צדק. בית המשפט בוחן את הראיה בעיניו של סניגור, ובודק האם יש בה כדי לסייע לנאשם. ראה בש"פ 2489/09 בראודה נ' מדינת ישראל (7.6.2009), ובש"פ 9086/01 רביב נ' מדינת ישראל (27.2.2002).
- מקום שבית המשפט מגיע למסקנה כי הראיה חיונית להגנת הנאשם, עליו להורות על גילוי הראיה, גם אם כתוצאה מכך יפגע אינטרס ציבורי חשוב.
6. שוכנעתי כי אין בחומר החסוי כדי לסייע בהגנה או להוות פוטנציאל ראייתי היכול להביא לספק סביר.
- ב"כ הנאשם העלה טענות רבות, אולם לא מצאתי קשר בין ובין החומר החסוי, זאת גם אם הייתי מוצא רלוונטיות לטענות אלו, דבר שיש בו ספק.
- מכל האמור אין בחומר החסוי כדי לסייע בידי הנאשם בהגנתו באופן כלשהו.
- לפיכך העתירה לגילוי ראיות נדחת.
7. אשר לבקשה לרשימת חומרי חקירה חסויים - כבר מהתעודה ניתן להבין מה רשימת החומר החסוי, ומשכך אינני מוצא גם מקום לחייב ברשימה נוספת.
- אשר על כן הבקשה נדחת.
- תיק החקירה יושב לידי ב"כ המאשימה.
- ההחלטה תישלח לצדדים.
- ניתנה היום, ט"ז טבת תשע"ד, 19 דצמבר 2013, בהעדר הצדדים.